

и ся убѣди че тя бѣше ся толко вразумила, както и той! А Звѣздана отъ своѣхъ странѣхъ като бѣше прѣнесена отъ радость за разговорытъ на княза, Демяна ѿ каза за дължностѣхъ, коѣхъ трѣбваше да има къмъ Рашка, признателността ѿкѣ направи да заборава грозотѣхъ му, колкото и че ся виждаше тя на мѣсечинѣхъ. „Колко съмъ ви одължена! му казва тя; какъ щѣ могѣ да ви исплатѣ? — Най лесно, рече вълшебницата, като ся ожените за Рашко; стига само вѣй да му дадете толко красота, колкото той ви даде разумъ. — Много щѣ ся разсърдѣ за туй, отговори Звѣздана: Рашко ми ѿе угоденъ, какъвто си ѿе; не мя ѿе грыжа ако ѿе хубавъ, или не: той ѿе обычливъ, туй ми ѿе доста. — Вѣй свършихте злополучията му, рече Демяна. Ако бѣхте были подпаднали подъ опытиване за да го направите хубавъ, вѣй щехте да подпаднете подъ силѣхъ на Лукана; но сега нема вече що да ся боите отъ яростѣхъ и бѣсенилото ѿ. Азъ щѣ вы прѣнесѣхъ въ Рашковото царство; братъ му ѿе умрѣлъ, и мързостѣта, коѣхъ бѣше вдѣхнала Лукана на народа срѣщо него, вече не съществува.“ Дѣйствиелно Рашко ся завърна съ радость, и като постоя непостоя три мѣсецы въ царството си, привикнахъ ся на лицето му, и секога ся чудехъ на разумностѣхъ му.

ВЪЛКАНА.

Но, пощо княгынята незнаеше че Рашко щеше да ся подложи подъ силѣхъ на Луканъ ако бы му дала хубостѣхъ, защо нерачи да му ѿкѣ даде?

УЧИТЕЛКА.

За туй, защото Звѣздана бѣше станала паметна, и защото една добръ чувствителна дѣвойка не трѣбва да мари, че не ся ѿе оженила за хубавъ человекъ.